

[Lilli Gyldenkilde]

dre går ind for, at der skal betales for de ydelser, som det kendte arbejdsformidlingssystem i dag tager sig af. Det har jeg aldrig postuleret.

Punkt 2: Det kan ikke nytte, at man vil lave om på virkeligheden, og jeg tillader mig, formand, igen at citere fra svaret på spørgsmål 36, for det er ikke rigtigt, at der ikke kan åbnes for det. Jeg siger ikke, det er det, man vil. Jeg siger bare, at hvis man ikke stemmer for det ændringsforslag, vi har stillet, kan der åbnes for sådan noget som dette.

Jeg har ikke sagt, det er det, man fra konservativ side vil, men hvis man vil være sikker på, at det ikke sker, skal man stemme for ændringsforslaget, for så må det ikke ske, og hvis det så sker, så er det noget med »under bordet«, og det kan vi jo ikke lovgive for. Det ved vi godt.

Men i svaret på spørgsmål 36 står bl.a.:

»Efter en gennemførelse af liberaliseringen vil et privat arbejdsanvisningsbureau og en arbejdssøgende, der gør brug af bureauet, dog frit kunne træffe aftale om deres økonomiske mellemværende.«

Og det sidste afsnit:

»Den, der mod betaling måtte søge bistand gennem privat arbejdsformidling og således fravælger den offentlige arbejdsformidling, træffer et frit valg.«

Jamen så er der jo også åbnet for det, og jeg vil have, der ikke skal åbnes for det. Det er det, sagen drejer sig om, og jeg forsøger hele tiden at sige til fru Pia Christmas-Møller, at vi ikke skal skyde hinanden motiver i skoene, som vi ikke har. Jeg mener ikke, der skal åbnes for det, og fru Pia Christmas-Møller er også enig med mig i, at det ikke bør være sådan, men vil ikke være med til at sikre, at der ikke åbnes for det. Det synes jeg altså er vigtigt.

Jeg må også lige sige til sidst, at hvis jeg ønsker det tilbage til udvalget, hvilket jeg ikke har taget stilling til endnu, kommer det tilbage til udvalget.

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg havde faktisk ikke regnet med, at jeg skulle tage ordet ved tredjebehandlingen af lovforslag nr. L 48.

Vi har i udvalget haft besøg af deputationer. Vi har holdt samråd og udvalgsmøde mellem anden og tredje behandling, og der har været mulighed for at stille spørgsmål og få svar.

Der er stillet ændringsforslag, som vi om lidt skal stemme om. Bl.a. stillede SF et forslag om, at arbejdssøgeren ikke skal kunne afkræves betaling i forbindelse med privat arbejdsformidling. Nu har fru Lilli Gyldenkilde allerede været inde på det, men jeg havde det faktisk skrevet ned, at det næste, man kan frygte bliver forbudt, er, at en jobsøger indrykker en annonce for at få et job, og det finder jeg helt urimeligt.

Socialdemokraterne kunne støtte SF's forslag, men ingen andre i udvalget gav udtryk for at ville støtte det, heller ikke jeg.

Desværre står CD's gruppe lidt delt i dette spørgsmål, så gruppen er stillet frit. Men jeg vil gerne meddele, at jeg stemmer i overensstemmelse med det, jeg gav udtryk for i udvalget, nemlig at jeg ikke kan støtte S' og SF's ændringsforslag nr. 4, og jeg kan meddele, at i hvert fald to CD'ere følger mig.

Et flertal blev enig om at ændre titlen således, at det skulle hedde en liberalisering af arbejdsformidlingen, og det er det, der fremgår af loven, så det stemmer vi for.

S' og SF's ændringsforslag nr. 3 er kun et spørgsmål om ord, så det stemmer vi imod.

Nr. 4 har jeg allerede redegjort for.

Glønborg (KRF):

Med ændringsforslagene når vi ofte helt ned i småtingsafdelingen, men den skal også tages alvorligt, for det drejer sig om noget særdeles vigtigt, nemlig at finde den bedste form for arbejdsformidling.

Selv om indholdet er vigtigere end etiketten, bør loven have den rigtige titel, især fordi der i titlen kan ligge en hensigtserklæring. Derfor går Kristeligt Folkeparti imod at skrive udtrykket »begyndende privatisering« i lovens titel. Dette udtryk kunne få nogle til at tro, at vi efterhånden ville gøre hele arbejdsformidlingen til en privat opgave, og det vil Kristeligt Folkeparti aldrig gå med til.

Derimod finder vi udtrykket »liberalisering af arbejdsformidlingen« dækkende for lovens hensigt, og i denne forbindelse betragter vi liberalisering som noget positivt. Det betyder, at man giver flere frihed til at medvirke til denne særdeles nyttige opgave, men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at vi skal bevare en effektivt fungerende offentlig arbejdsformidling, som er gratis for alle arbejdstagere.